

наближихме, отстранявайки отъ пжтя си всички неприятелски опити да бждеме задържани. Тукъ изпитахме много мъжи и лишения; бѣ настѣпилъ голѣмъ студъ, а ние имахме само по единъ шинелъ на гърба си — и рѣдко топла храна. По пжтя минахме презъ села и паланки, гдето християнското население ни посрѣщаше съ икони и хоругви, а свещеницитѣ въ богослужебни одѣяния. Наближавайки почти до самия Ерзерумъ, ние настѣпихме въ областъта на укрепленията му Деве-бойлу, като обсадихме самия градъ. Частитѣ ни се разположиха около Ерзерумъ, настанени изъ околнитѣ села. Но тукъ не ни очакваше никакво удоволствие — страдахме най-вече отъ липса на достатъчно храна, продоволствието ни се извършваше извънредно трудно. Турскиятъ гарнизонъ се опитваше на нѣколко пжти да излѣзне отъ укреплението, но биваше винаги отблъсванъ отъ нашия обржчъ. Но това положение не продължи дълго. До насъ долетѣ вестъта за сключваното примирие и нашитѣ части влѣзоха въ Ерзерумъ. Положението въ града ни най-малко не се подобри, на противъ — бидохме нападнати отъ тифа, който върлуваше тукъ въ невѣроятни размѣри. Заразата ни се предаде отъ турцитѣ; нѣмахме почти никаква възможность да подобримъ санитарното състояние на частитѣ. Казармитѣ, които наследихме отъ турскигѣ части, бѣха буквално препълнени съ нечистотии. Тифътъ вземаше ужасни размѣри — положението бѣ още по-ужасно, отколкото въ време на бой. Отъ този бичъ на човѣчеството тукъ намѣриха смъртъта си маса наши герои войници и офицери.

Следъ сключването на мира, презъ февруарий 1878 година напуснахме града Ерзерумъ и се отправихме за града Карсъ, гдето останахме до есеньта на 1878 година; сетне се завърнахме въ Русия.

Така се завършиха нашитѣ боеви операции въ освободителната война 1877—1878 година. Въ тази война бѣхъ награденъ съ ордентѣ: Св. Анна IV, степенъ, Св. Станиславъ и Св. Анна III степенъ съ мечове.